

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.152/2021/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Dr. Sziller Linda Ügyvédi Iroda (felperesi képv. címe., ügyintéző: dr. Sziller Linda ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (cím2) **felperesnek** a Radnay és Virág Ügyvédi Iroda (Cím8, ügyintéző: dr. Radnay Márta ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (cím1) **alperes** ellen azonnali hatályú felmondás jogellenességének jogkövetkezményei iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 23.M.70.330/2020/15. számú ítélete ellen az alperes által 16. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000.- (kétszázezer) forint + ÁFA másodfokú perköltséget, valamint az állam javára – külön felhívásra – 806.000 (nyolcszázhat ezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az ítéleti tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás szerint a felperes 2012. január 2. napjától állt az alperes alkalmazásában, 2013. október 1-jétől összeszerelő üzemvezető munkakörben. A felperes feladatát képezte – egyebek mellett – az összeszerelő üzemhez kapcsolódó beszerzési folyamatok felügyelete és koordinálása. A felperes a munkáját a munkaköri leírása, az „F-12 kooperációs gyártás és összeszerelés” és a „T-01 szállítók kiválasztása és értékelése” szabályzatok szerint végezte. Az alperes a szabályzatokat a helyben szokásos módon közzétette, azokra nézve a felperes nem részesült külön oktatásban.

[2] 2018-ban a Nemzeti Adó- és Vámhivatal az alperesnél ellenőrzést végzett, melyre tekintettel az alperes 2018. június 4-én belső ellenőrzést rendelt el. A feltárt hiányosságok miatt 2018. június 12-én, 13-án és 14-én személyes egyeztetést tartott a felperessel, majd 2018. június 14-én a felperes munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással megszüntette. A felmondás indokolása szerint a felperessel való személyes egyeztetés eredményeként világossá vált, hogy a szállító kiválasztása, értékelése megnevezésű T-01 támogató folyamatban foglaltak nem kerültek betartásra. A kifejezett munkahelyi folyamat és a munkakörhöz kapcsolódó munkahelyi gyakorlat, mint elvárható bizalomnak és gondosságnak megfelelő munkavégzés nem valósult meg minden esetben. A munkáltató számos szállítója nem került értékelésre, nyomon követésre és ellenőrzésre (pl. cégl., egyéni vállalkozó neve l e. v.). A belső ellenőrzés során a 2017. decemberéig visszaellenőrzött beszerzések adatai a fenti folyamatban feltüntetett, az elfogadott szállítók listájával 2018. június 14. napján került összevetésre. A munkavállaló, mint összeszerelő üzemvezető beosztásban dolgozó és a beszerzési terület egyszemélyi felelős vezetője a munkahelyi folyamat és gyakorlat be nem tartásával a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegte. A kötelezettség megszegése lényeges, mivel már önmagában a fenti példában említett beszerzések összértéke nettó 34.205.340, - forint. A munkáltató orvostechnikai eszközöket gyártó és fejlesztő cég, alkatrészbeszerzései kizárólag ellenőrzött és az előírt munkahelyi folyamat és gyakorlat alapján valósulhat meg a szigorú minőségbiztosítási követelményeknek történő megfelelés érdekében. A kötelezettségszegés súlyosan gondatlan cselekménynek minősül, mivel semmilyen indoka nincs annak, hogy egyes szállítók miatt nem kerültek kiértékelésre, veszélybe sodorva a munkáltató teljes beszerzési és értékesítési láncát. Ezen magatartás egyúttal olyan bizalomvesztéshez vezető cselekedet, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

[3] Az alperes nem fizetett a felperes részére végkielégítést.

A kereset és az ellenkérelem

[4] A felperes a jogellenes azonnali hatályú felmondás jogkövetkezményeként 1.670.000.- forint végkielégítés, valamint 8.407.716.- forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés és ezen összegek után járó kamatok megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozásképpen előadta, hogy a felmondás indoka nem világos, nem valós és nem okszerű. Állította, hogy a szabályzat szerint a szállítókat évente kell értékelni, az alperesnek sem az cégl.-vel, sem egyéni vállalkozó neve lsal nem állt még fenn egy éve a szerződéses kapcsolata, emellett a projekt sem zárult le, ezért még nem kellett őket értékelni. Ezen túl a felperesnek nem is volt feladata az értékelés, neki csak gondoskodnia kellett annak megtörténtéről. Erre minden beszállító esetében megfelelően sor került a MIR vezető, a beszerző és a kooperátor részvételével. A nyomon követéssel kapcsolatos szabályzati előírásokat a felperes betartotta, a kapcsolattartás mind telefonon, mind e-mailen megvalósult, a teljesítést a felperes és kollégái folyamatosan figyelemmel kísérték. Az ellenőrzésről a T-01 szabályzat nem ír semmit, az azonban szintén megvalósult. Mindkét szállító megbízását

sikeres próbamunka előzte meg, emellett a beérkező alkatrészeket is folyamatosan ellenőrizték, és ha hibát találtak, a problémás darabok átvételét megtagadták. Állította, hogy az alperes által előadott cégek közül összesen három olyan volt, amelynek értékelése és a B-10 listára való felvétele a felperes feladata volt (egyéni vállalkozó neve1 e.v., cég1. és egyéni vállalkozó neve2 e.v.). Állította, hogy az elfogadott szállítókkal kapcsolatos listára csak azt követően lehetett egyes szállítókat felvenni, hogy azok teljesítését az alperes kiértékelte. Az alperesi gyakorlat az volt, hogy az év végén vagy a tárgyévét követően a leltározási feladatok elvégzésekor kellett a B-10-es lista frissítése iránt intézkedni, és ezt a gyakorlatot az alperes sohasem kifogásolta. Az alperes az évek során egyszer sem jelezte, hogy a B-10-es listát naprakészen kellene vezetni.

[5] Hivatkozott arra is, hogy a B-10-es lista vezetésének elmulasztása nem teljesíti a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. §-ában foglalt követelményeket: a felrótt adminisztratív kötelezettség késedelmes teljesítésének jelentősége eltörpül az üzemvezetői tevékenységek körében felmerülő feladatokhoz viszonyítva. A felperes nem kapott oktatást a T-01-es szabályzat alkalmazásáról, annak ellenére, hogy azt az ISO13845 szabvány és a minőségirányítási kézikönyv előírja. Kifogásolta, hogy tanú4 munkaviszonyát, aki 17 gazdasági társaság tekintetében mulasztotta el a B-10-es lista vezetését, nem szüntette meg az alperes, hanem még elő is léptette.

[6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy az azonnali hatályú felmondás indoka világos, valós és jogszerű, annak indokolása konkrét kötelezettségszegést, a B-10-es lista vezetésére vonatkozó kötelezettség elmulasztását tartalmazza. A felperes felelőssége volt az, hogy sikeres teljesítés esetén a szállító ideiglenesen felkerüljön az elfogadott szállítók listájára. A felperest ugyan külön nem oktatta ki, de mivel a felperes vezető volt, tőle elvárható, hogy a közzétett szabályzatokat megismerje és azokat betartsa, illetőleg a beosztott munkavállalókkal betartassa. A felperesnek a hivatkozott cégeket már értékelnie kellett volna, miután velük egyedi szerződések jöttek létre és az ügyletek már teljesítésre kerültek. A felperes köteles lett volna a sikeres teljesítések esetén a szállítókat ideiglenesen felvenni az elfogadott szállítók listájára. Szakmai követelmény az alperessel szemben, hogy szigorú minőségirányítási és szabályozási követelményeket határozzon meg.

[7] Előadta, hogy a B-10-es lista vezetése fontos adminisztratív feladat. A felperes kötelezettségszegése súlyosan gondatlan volt, a felperes tudta, hogy az alperes számára milyen kiemelt jelentőségű a T-01 szabályzat betartása ahhoz, hogy megfeleljen az ISO13485 szabvány követelményeinek. Emellett hivatkozott arra is, hogy a felmondást bizalomvesztésre is alapozta, a munkavállalóval szembeni bizalom függ a munkakörétől is. A felperes kulcspozíciót töltött be az alperesnél, tevékenysége meghatározó jelentőségű volt, erre tekintettel a felperesi kötelezettségszegés súlya és a vizsgálat során a felperes tanúsított magatartása alapján joggal ingott meg az alperesben a felperessel szembeni bizalom.

Az elsőfokú bíróság döntése

[8] Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott és kötelezte az alperest 8.407.716.- forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés, 1.670.000.- forint végkielégítés és ezen összegek után járó kamatok megfizetésére. A határozat indokolása szerint nem volt vitatott az, hogy az cég1.-t, egyéni vállalkozó neve1 egyéni vállalkozót és egyéni vállalkozó neve2 egyéni vállalkozót a felperes nem rögzítette ideiglenes jelleggel a B-10-es listán. Ezzel kapcsolatosan a felperes arra hivatkozott, hogy nem volt kötelezettsége az ideiglenes jelleggel történő felvétel, és a B-10-es listát nem kellett folyamatosan vezetnie, azt évente egyszer, a leltározással egyidőben aktualizálták. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a T-01-es szabályzat 11. pontja előírta, hogy sikeres teljesítés esetén a szállító ideiglenesen felkerül az elfogadott szállítók listájára. A folyamat felelőse és végrehajtása a szakterületi vezető. Az alperes ezért alappal hivatkozott arra, hogy a felperesnek munkaköri kötelezettsége volt az elfogadott szállítók listáján (B-10) ideiglenes jelleggel is feltüntetni a három beszállítót. Az elsőfokú bíróság tanú6 tanúvallomása és az alperesi törvényes képviselő nyilatkozata alapján megállapította, hogy a felperesnek a beszállítókat ideiglenes jelleggel fel kellett volna venni az elfogadott szállítók listájára, mert az alkatrészek egy részénél a teljesítés sikerét már akkor meg lehetett állapítani, amikor az alkatrész az alpereshez beérkezett. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felmondás indoka valós, mivel a felperes valóban elmulasztotta három beszállító felvételét az elfogadott szállítók listájára ideiglenes jelleggel, annak ellenére, hogy megtörténtek a teljesítések. A B-10-es lista vezetésére vonatkozó kötelezettséget előíró szabályzat közzétételre került és a felperestől, mint vezetőtől elvárható volt az a gondosság, hogy a munkájára vonatkozó szabályzatokat megismerje, betartsa, illetve azokat az irányítása alá tartozó munkavállalókkal is betartassa.

[9] Ugyanakkor az elsőfokú bíróság szerint a B-10-es lista vezetésével kapcsolatos kötelezettségzegés nem minősült a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségnek. Az alperesi ügyvezető maga úgy nyilatkozott, hogy ha a felperes a többi 19 céget felelti el felvenni az elfogadott szállítók listájára, azért nem szüntette volna meg a munkaviszonyát, annak a három cégnek viszont fel kellett volna kerülnie oda feltétlenül, mert ezek hamis cégek voltak. Ha bárki törvényesen működő céget nem vesz fel, aki jó alkatrészt szállít, az olyan apróság, ami miatt ő nem bánt senkit. tanú6 is úgy nyilatkozott tanúvallomásában, hogy a B-10-es lista vezetése adminisztratív hiba, amely kötelezettség elhanyagolása a MIR szempontjából sem minősül súlyosnak, hiszen az a következő évben pótolható, „ha egyáltalán észrevesszük”. tanú1 tanúvallomása is alátámasztotta, hogy a B-10-es lista vezetése nem volt kiemelt, jelentős és számonkért feladat. A tanú elmondta, hogy volt olyan partner, akivel évek óta dolgoztak, de ennek ellenére előfordulhatott, hogy az elfogadott szállítók listájára nem került felvételre. Ezentúl az elsőfokú bíróság értékelte, hogy az alperes nem bizonyította, hogy felhívta volna a felperes figyelmét arra, hogy fontos, hogy a B-10-es listát, az addigi gyakorlattól eltérően naprakészen vezesse. A perbeli időben tanú4 munkavállaló 17 beszállító vonatkozásában mulasztotta el a B-10-es lista vezetését, azonban az ő munkaviszonyát az alperes nem szüntette meg, hanem elő is léptette. Értékelte azt is az elsőfokú bíróság, hogy a B-10-es lista információ tartalma csak akkor volt segítség az alperes beszerzése részére, hogy ha az azon szereplő szállítók értékelése, minősítése is megtörtént. Miután azonban a minősítésre évente került sor, ezért csak a minősített beszállításra vonatkozó információ jelentősége lehetett olyan, amelynek elmulasztása egy esetleges minősített kötelezettségzegést megalapozott volna. Az nem volt vitatott, hogy az alperesnek a kérdéses három beszállítóval még nem állt fenn egy éve a szerződéses kapcsolata, ezért azokat

minősíteni nem kellett. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes nem bizonyította azt, hogy a felperes a B-10-es lista naprakész vezetésének elmulasztásával a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegte volna.

[10] A bizalomvesztés kapcsán az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperes a bizalomvesztéshez vezető okként csak a B-10-es lista vezetésének elmulasztását jelölte meg. Az alperes utóbb azzal egészítette ki a tényállításait, hogy a felperes tudatosan kerülte ki a minőség-ellenőrzés folyamatát ezen beszállítóktól származó alkatrészek vonatkozásában, a T-01-es szabályzatban előírt értékelési, nyomkövetési és ellenőrzési folyamatot a felperes megakadályozta. Ezen tényállítást azonban sem a meghallgatott tanúk vallomása, sem az egyéb bizonyítékok nem támasztják alá. A MIR jegyzőkönyvek is igazolják, hogy a jelzett beszállítóktól származó alkatrészeket megvizsgálták és a szükséges intézkedéseket megtették. Maga az alperesi ügyvezető is elmondta, hogy nem a beszállítók listája volt a kritikus, hanem a kis cégek nem megfelelő termékei. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felmondás indokai nem bővíthetők. A bizalomvesztésnél a bírói gyakorlat szerint nem a munkáltató szubjektív érzésének vagy éppen sejtéseinek, gyanújának van döntő súlya, hanem annak, hogy a munkavállaló magatartása az általános társadalmi értékítélet, illetve a munkáltató által eltűrt gyakorlat tükrében okkal vezethető-e a bizalomvesztéshez. Az elfogadott szállítók listája az egybehangzó tanúvallomások szerint nem volt jelentős, kiemelt feladat, annak elvégzését az alperes nem ellenőrizte, így előfordult olyan, hogy a beszállító partnerek évekig nem szerepeltek a B-10-es listán. A B-10-es listának egyébként is csak a beszállítók minősítését követően volt jelentősége. Mindezekre tekintettel megállapította, hogy az azonnali hatályú felmondás indoka valós, de a minősített kötelezettségszegés megállapításához nem elegendő.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[11] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását. Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sérti az Mt. 78. § (1) bekezdését és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését. E körben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem a bizonyítási eljárásban felmerült valamennyi adat egyenkénti és együttes mérlegelése alapján hozta meg az ítéletét, elmulasztotta összevetni az egyes bizonyítékokat, illetőleg egyes bizonyítékokkal kirívóan okszerűtlen mérlegelt. Ezért az elsőfokú bíróság a tényállást helytelenül állapította meg, abból pedig téves jogi következtetést vont le.

[12] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az azonnali hatályú felmondás indoka valós, mert a felperes elmulasztotta az cég1., egyéni vállalkozó neve1 egyéni vállalkozó és egyéni vállalkozó neve2 egyéni vállalkozó felvételét az elfogadott szállítók listájára ideiglenes jelleggel. A kötelezettségszegés súlya körében az elsőfokú bíróság tanú4 és tanú6 tanúvallomásai alapján állapította meg, hogy a B-10-es lista vezetésére vonatkozó kötelezettség nem minősült a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségnek. Az elsőfokú bíróság azonban az ítélet ezen megállapításával iratellenesen

figyelman kívül hagyta tanú5. e körben tett azon kijelentését, hogy az ügyvezető és a cég2 közötti levelezésből kiderült, hogy bizonyos beszerzések kivonásra kerültek a minőség-ellenőrzés alól. Szimplán feledékenységből, vagy gondatlanságból nem maradhattak volna le azok a cégek a B-10-es listáról, akik 82 millió forintnyi megrendelést kaptak. Ezen kívül figyelman kívül hagyta az elsőfokú bíróság az alperes azon nyilatkozatát, hogy az cég1. és egyéni vállalkozó neve1 egyéni vállalkozó összesen 35 db beszállítása során történt hibás teljesítés, melyek kapcsán további intézkedéseket kellett tenni az alperesnek. Ennek folytán a kitűzött határidők tarthatatlanná váltak. Ez igazolja, hogy nagy jelentőséggel bír a T-01 szabályzat. Azt is figyelman kívül hagyta az elsőfokú bíróság, hogy a felperesi kötelezettségszegés összesen 71.325.522.- forint, 25.462.- euró, valamint 8.339.- USD összegű beszerzést érintett. Ilyen jelentős összegű beszerzési állomány figyelemmel kísérésének elmulasztása önmagában is megalapozza a kötelezettségszegés rendkívüli és súlyos voltát. A felperesi kötelezettségszegés jelentős mértéke levezethető a felperesi munkaköri leírásból: a felperes munkaköri feladatai között szerepel a MIR szerinti gyártás dokumentálás, mely ugyanolyan fontos, mint egyéb feladatai. A B-10-es lista vezetésének körében nem csak apróbb hiányosság fordult elő 1-2 esetben, hanem folyamatos, hosszabb távra visszanyúló mulasztásról volt szó jelentős összegű megrendelések esetén. Az elsőfokú bíróság a kötelezettségszegés súlyának megítélésénél nem értékelte, hogy volt kifejezett írásbeli jelzés és figyelmeztetés a törvényes képviselő részéről a felperes felé 2018. május 8-án, amikor a törvényes képviselő figyelmeztette a felperest a dokumentációs folyamatok hiánya miatt és egyértelműen jelezte, hogy ennek hiánya ahhoz vezethet, hogy a nyári audit során „bezárják” a céget. tanú6 ugyancsak figyelmeztette a felperest 2017. december 6-án levélben a dokumentációs hiányosságokra.

[13] tanú4 kapcsán az elsőfokú bíróság érvelése nem helytálló, mert az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy az alperes eltérő döntésének és mérlegelésének az alapja az, hogy tanú4 kereskedelmi áruk beszerzésével foglalkozott, a hiányosságok súlya - a kooperációs gyártással összehasonlítva - ezért kisebb súlyú. tanú4 szóbeli figyelmeztetésben részesült a kötelezettség elmulasztása miatt. Hivatkozott a töretlen bírói gyakorlatra is, mely szerint nem jogellenes, ha a munkáltató a hasonló mulasztást elkövető munkavállalókkal szemben eltérő jogkövetkezményt alkalmaz (MDII.17.).

[14] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte a bizalomvesztés körében, hogy a felperes kulcspozíciót töltött be az alperesnél, tevékenysége meghatározó jelentőségű volt, melyre tekintettel az alperes méltán támasztott kiemelt elvárást vele szemben. Az alperes az elsőfokú eljárás során azt is igazolta, hogy orvostechnikai eszközöket gyártó és fejlesztő céggként alkatrész beszerzései kizárólag ellenőrzött és az előírt munkafolyamat és gyakorlat alapján valósulhattak meg a szigorú minőségbiztosítási követelményeknek történő megfelelés érdekében. Ennek elmulasztása pedig veszélybe sodorta a munkáltató teljes beszerzési és értékesítési láncát. A felperes személyes meghallgatása során egyértelművé vált, hogy a felperes nem partner, ezért az azonnali hatályú felmondás mellett döntött az alperes.

[15] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Hivatkozásképpen előadta, hogy a B-10-es listára valójában ideiglenes jelleggel senkit nem lehetett felvenni, a listán nem volt ugyanis olyan lehetőség, hogy az adott cég feltüntetésének ideiglenességét jelölni lehetett volna. Ezt bizonyítja maga a perben becsatolt

táblázat, de tanú6 tanú meghallgatása is. Nem felel meg tehát a valóságnak az a fellebbezésben szereplő állítás, hogy a felperesnek gondoskodnia kellett volna arról, hogy a hivatkozott beszállítók ideiglenes jelleggel felkerüljenek az elfogadott szállítók listájára. A leírt folyamat szerint a B-10-es listára a beszállítókat a szakterületi vezetőknek, nem pedig személyesen a felperesnek kellett felvennie, aki csak az egyik szakterületi vezető volt. tanú1. tanúvallomása igazolta, hogy a B-10-es lista vezetése nem volt különösen fontos. Hangsúlyozta, hogy a felperes a szabályzatból oktatást nem kapott, annak ellenére, hogy az ISO13485 szabvány szerint az alperesnek az előírások ismertetése, oktatása az egyik kiemelt feladatát képezte. Az alperes a saját felróható magatartására hivatkozik akkor, amikor az oktatás körében elkövetett mulasztása következményeiért a felperest vonja felelősségre. Az alperes a felperessel soha nem közölte, hogy ez a teendő jelentőséggel bír, a felperes általa állított mulasztását évekig tolerálta, ugyan így tolerálta ezt a többi szakterületi vezetőtől is, majd váratlanul, minden előzetes figyelmeztetés nélkül a felperest a legsúlyosabb szankcióval sújtotta. Az alperes a per során nem tudta bizonyítani, hogy a felperes bármilyen beszerzést „kivont” volna a minőség-ellenőrzés alól. A beszerzett bizonyítékok ezt nem támasztják alá és a perben meghallgatott tanúk sem igazolták ezt az állítást. A B-10-es lista vezetése semmilyen összefüggésben nem állt az alkatrészek minőségének ellenőrzésével. A tanú5. által említett 82.000.000.- forintos összegről nem lehet tudni, hogy honnan származik, a felmondás és az alperesi ellenkérelem is ettől eltérő számokat tartalmazott, erre az összegre az alperes nem is csatolt bizonyítékokat. A felmondás indokát lényegében egy adminisztratív kötelezettség alperes szerinti megszegése képezte. Utalt arra, hogy tanú5 az alperes jogtanácsosa, aki sem műszaki tapasztalattal, sem a felperes területén szerzett ismeretekkel nem rendelkezik. A felmondás indokát nem a hivatkozott cégek hibás teljesítése képezte, ezért a minőségi hibáknak a per szempontjából nincs jelentősége. Egyébiránt a tanúk elmondták tanúvallomásukban, hogy hibák mindig merülnek fel. A MIR szerinti gyártás dokumentálás nem függ össze a B-10 lista vezetésével, a gyártás dokumentálása a szerelési utasítás vagy a gyártáskövető lap elkészítését jelenti. A B-10-es lista vezetésének elmulasztása körében értékelendő, hogy a felmondással érintett cégekkel az alperesnek kifejezetten friss, rövid ideje fennálló üzleti kapcsolata volt a felmondáskor, másrészt a más szakterületi vezetőkhez tartozó cégek valóban évek óta nem szerepeltek a listán. A felperes nem általában mulasztotta el a B-10-es listát vezetni, az állítólagos mulasztást mindösszesen az ideiglenes felvételre korlátozódott. A B-10-es lista vezetésével kapcsolatban egyetlen ISO audit sem tárt fel mulasztást. A törvényes képviselő 2018. május 8-i levele nem létezik, a felperes a B-10-es listával kapcsolatban írásbeli figyelmeztetést nem kapott. tanú6 állítólagos levelét sem kapta meg, de az alperes által tett idézet sem a B-10-es listára vonatkozik.

[16] A bizalomvesztés kapcsán az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást az ítéletben. Az alperes egy olyan adminisztratív feladat elmulasztásával indokolta a legsúlyosabb munkajogi szankció alkalmazását, amelyet ő maga sem tekintett jelentősnek. Éppen az ügyvezető jelentette ki, hogy ilyenért senkinek a munkaviszonyát nem szüntetné meg. Az alperes egyéb állításait, így például azt, hogy a felperes „veszélybe sodorta a munkáltató teljes beszerzési és értékesítési láncát”, illetve „számos beszállító nem került értékelésre”, nem tudta bizonyítani. Az alperesi ügyvezető nyilatkozataiból kitűnik, hogy valójában nem a B-10-es lista vezetésének elmulasztása volt a munkaviszony megszüntetésének tényleges oka, hanem egyéb okok, melyekre nézve az alperes előadta, hogy a felperes hamis cégeket foglalkoztatott, munkaidőben nem volt a munkahelyén, megtagadta az ISO szabvány betartását, alkatrészeket vont ki a minőség-ellenőrzés alól, nem mutatott megbánást. Mindezek azonban nem szerepelnek az azonnali hatályú felmondás indokolásában, és az elkövetésüket sem sikerült bizonyítani.

[17] Az alperes a fellebbezési ellenkérelemmel kapcsolatban észrevételezte, hogy a felperes csatlakozó fellebbezéssel nem élt, ezért nem vitatható, hogy a felperes az azonnali hatályú felmondásban megjelölt kötelezettségszegést elkövette. Ebből kifolyólag csak az lehet vitás, hogy a mulasztás minősített kötelezettségszegés-e, amire a bizonyítási eljárás alapján igen válasz adható, hiszen egy vezető részéről a munkáltatói szabályzatok be nem tartása nyilvánvalóan súlyosan gondatlan, lényeges és jelentős mulasztás. Ennek megítélése körében nagy jelentőséggel bír az, hogy a kötelezettségszegés milyen hátrányos következményekkel jár vagy járhat a munkáltató számára. A dokumentálás, az adminisztráció, a nyilvántartások naprakész vezetése a pontos munkavégzés alappillére. Hangsúlyozta, hogy óriási különbség van az egyedi gyártású termékek, valamint a kereskedelmi forgalomban beszerezhető termékek vásárlása között. Ugyan a felperes részéről csak három vállalkozást érintett a mulasztás, de az a mögötti beszerzések volumene 100 milliós nagyságrendet meghaladó volt. A felperes figyelmét fel is hívták a dokumentálás szükségességére és annak jogkövetkezményeire, az e-maileket a felperes átvette.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[18] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[19] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat egyenként és összességében okszerűen mérlegelte és ez alapján helytálló tényállást állapított meg, valamint a megfelelő jogszabályok helyes alkalmazásával érdemben is helytálló döntést hozott, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyja.

[20] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indoki alapvetően helyesek, ezért azt a másodfokú bíróság nem ismétli meg. A másodfokú bíróság szerint azonban az alperes tanú4-ral kapcsolatos eljárása irreleváns, tekintettel arra, hogy helytállóan hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy ugyanolyan munkavállalói kötelezettségszegés a bírói gyakorlat szerint a munkáltató által a különböző munkavállalók vonatkozásában eltérően szankcionálható figyelemmel a munkavállalók eltérő helyzetére és előéletére. A felperes és tanú4 nem voltak összehasonlítható helyzetben és nem ugyanazt a kötelezettségszegést követték el: a felperes összeszerelés üzemvezetőként felelős vezető volt, akinek a feladata a beszerzési folyamatok felügyelete és koordinálása volt, míg tanú4 beosztott munkavállaló, akinek feladata volt a beszállítók listájának naprakész vezetése, így a munkaköri kötelezettségeik és felelősségük is eltérő volt. Erre tekintettel önmagában nem volt jelentősége annak, hogy az alperesi munkáltató a két munkavállaló B-10-es lista vezetésére vonatkozó kötelezettségét eltérően szankcionalizálta. Megjegyzi ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy a T-01-es szabályzat nem tesz különbséget a folyamatok tekintetében a kereskedelmi áruk és az egyéb áruk között, a vállalati tevékenységet érdemben befolyásoló termékek vonatkozásában egységesen teszi kötelezővé a folyamatot.

[21] Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a felperes csatlakozó fellebbezést nem terjesztett elő, ezért a másodfokú eljárásban már nem vitathatja, hogy a B-10-es lista ideiglenes vezetésére vonatkozó kötelezettségét a felperes elmulasztotta. A perfelvételt lezáró végzés és a bizonyítási eljárás lefolytatása után a felperesi kötelezettségszegés - az alperes által korábban állított 22 helyett - három gazdasági társaság ideiglenes felvételének elmulasztása volt az elfogadott szállítók listájára. A másodfokú bíróság annyiban módosítja az elsőfokú bíróság jogi indokolását, hogy a felmondás indoka csak részben volt valós, figyelemmel arra, hogy a felmondás indokai között szerepel az is, hogy a munkáltató számos szállítója nem került értékelésre, nyomon követésre és ellenőrzésre. Az értékelés kapcsán azonban az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a hivatkozott cégek értékelése még nem volt esedékes, a nyomkövetés és ellenőrzés kapcsán pedig az alperes kötelezettségszegést nem bizonyított. A felmondáshoz képest a perfelvétel során egyértelműsödött, hogy az alperes lényegében a B-10-es lista vezetésének elmulasztását, azon belül is a szállítóknak az ideiglenes jelleggel történő felvételének elmulasztását rója a felperes terhére, mely három cég esetében meg is valósult, így a felmondás indoka részben valós.

[22] Az Mt. 78. § (1) bekezdése szerint a munkáltató vagy a munkavállaló a munkaviszonyt azonnali hatályú felmondással megszüntetheti, ha a másik fél a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi. Az azonnali hatályú felmondás jogszerűségéhez szükséges, hogy valamennyi törvényben meghatározott kógens feltétel együttesen fennálljon.

[23] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a bizonyítási eljárás adatai alapján, hogy a B-10-es lista vezetésének elmulasztása az ideiglenesen felvett beszállítók vonatkozásában nem volt lényeges kötelezettségszegés, hanem csak kisebb súlyú, adminisztratív hiba. Az elsőfokú bíróság mérlegelése megfelelt a Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltaknak, a mérlegelésben kirívó okszerűtlenség, életszerűtlen, logikátlan következtetés nem volt, az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte és kitért tanú5 tanúvallomásaiban foglaltakra is, melyet az alperes alaptalanul kifogásolt a fellebbezésében. Az elsőfokú bíróság helytállóan vette figyelembe az alperesi törvényes képviselő, tanú1 fejlesztési vezető és a MIR vezető egybehangzó vallomását arról, hogy a B 10-es lista vezetése nem volt lényeges kötelezettség, annak elmulasztását az alperesi törvényes képviselő „apróságnak” minősítette, ha ahhoz nem társul többlettényállás. tanú1 tanúvallomása azt is igazolta, hogy a gyakorlatban az alperes a lista vezetését nem ellenőrizte. Az alperes hivatkozása tanú5 tanúvallomására alaptalan, mert az operatív vezető jogásként dolgozó tanú lényegében a felmondáshoz vezető folyamatokat és e tekintetben az alperes álláspontját mondta el, tanúvallomásaiban a felperes magatartását értékelő szempontok szerepeltek (a felperes egyeztetés során tanúsított magatartása, a mulasztásra vezető személyi körülmények), nem pedig az ügy elbírálásához szükséges tények és körülmények.

[24] A tanúvallomások mellett az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte a felperes vezetői munkakörét és az alperes tevékenységét is, valamint a B-10-es lista vezetésére

vonatkozó – munkáltatóra előírt – oktatás elmaradását, mely a szándékosság, illetve súlyos gondatlanság megítélése körében bír jelentőséggel. Helytállóan vette figyelembe azt is az elsőfokú bíróság, hogy a B 10-es lista tartalmának csak az éves értékelést követően volt jelentősége, mely a kifogásolt cégek esetében még nem történt meg. Az alperes egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tett arra nézve, hogy a felperesi kötelezettségszegés milyen összegű beszerzést érintett. Helytállóan utalt arra a felperes fellebbezési ellenkérelmében, hogy más összeg szerepel a felmondásban, tanú5 tanúvallomásában és a fellebbezésben, de az észrevételben is, mindazonáltal az alperes ezeket az összegeket nem bizonyította. Az alperes egyéb többletkörülményeket, a szabályok tudatos és célzatos megkerülését sem igazolta.

[25] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása meggyőző volt, figyelembe vette a felek tényállításait, a perben tanúsított magatartásait, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékokat és az egyéb peradatokat, ezeket egybevetette, egyenként és összességében értékelte. Mindezek alapján helytállóan állapította meg, hogy az alperes az Mt. 78.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti egyéb kógens feltételek fennállását sem bizonyította, így azt sem, hogy a felperes szándékosan vagy súlyos gondatlansággal, jelentős mértékben megszegte volna a munkaviszonyból származó kötelezettségeit.

[26] A Pp. 373. § (2)-(3) bekezdései szerint a fellebbezésben új tény állítására akkor kerülhet sor, ha az új tény a fél önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a fellebbező fél tudomására, vagy következett be, feltéve, hogy az elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezhetett volna. A fél akkor terjeszthet elő új bizonyítási indítványt, illetve bocsáthat rendelkezésre további bizonyítási eszközt, ha az a (2) bekezdés szerinti tény bizonyítására, vagy a keresete, ellenkérelme alapjául korábban hivatkozott tény bizonyítására szolgál, feltéve, hogy az önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott tudomására vagy keletkezett. A fellebbezésben az alperes ilyen új tényként és bizonyítékként adta elő, hogy az alperesi törvényes képviselő 2018. május 8. napján írásban figyelmeztette a felperest a dokumentációs folyamat hiányára és annak következményeire, valamint tanú6 is írt levelet a felperesnek e tárgyban 2017. december 6-án. Az alperes ezekre az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott, a fellebbezésben ugyan előadta, de az erre vonatkozó bizonyítékait nem csatolta, ugyanakkor ezek már nem is vehetők figyelembe a fellebbezési eljárásban figyelemmel a Pp. 373.§ (3) bekezdésének előírására. Ezek kapcsán ugyanakkor arra is utal a másodfokú bíróság, hogy a gyártási és egyéb dokumentálási kötelezettséget nem azonos a B-10-es lista vezetésével, a B 10-es listára vonatkozó konkrét figyelemfelhívást az alperes nem állított és nem is bizonyított.

[27] Az alperes a bizalomvesztés körében is ugyanazon kötelezettségszegésre hivatkozott, amire a felmondását alapította, ezért azt önállóan értékelni nem lehet, a felperes vezetői munkakörét az elsőfokú bíróság a kötelezettségszegés elbírálásánál megfelelően figyelembe vette. A felperes egyeztetés során tanúsított magatartása, a cégek fiktív léte és egyéb alperesi tényelőadások a felmondás indokolásában nem szerepelnek, ezért azok nem vizsgálhatóak.

[28] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Záró rész

[29] A sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére. A másodfokú bíróság a másodfokú perköltség összegét a felperes felszámítása és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján határozta meg.

[30] A tárgyi költségfeljegyzési perben le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére az alperes a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles. A fellebbezési illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésén alapul.

[31] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[32] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése kizárja.

Budapest, 2021. október 21.

dr. Vajas Sándor s.k.
dr. Kovács Edit s.k.
a tanács elnöke
bíró

dr. Kulisity Mária s.k.
előadó bíró